

Књига пророка Данила — сто деведесет девети део

*Политички пад и пророчка судбина: крај Демократске и
Републиканске странке у контексту библијског пророштва*

Jeff Pippenger
2024-05-03

Ми препознајемо крај Демократске и Републиканске странке у историји звери из земље. Звер из земље из тринаесте главе Откривења подељена је на Републиканску и Демократску странку, које се боре унутар пророчке историје републиканског рога. Рогови су симболи сила, и оба рога садрже микрокосмосе свог пророчног односа унутар сопствене пророчке историје. За републикански рог тај микрокосмос је приказан двома главним политичким странкама које прожимају историју Сједињених Држава. Сједињене Државе су једно од неколицине царстава препознатих у пророчној историји која су састављена од две силе. Све претходне нације библијског пророштва које су представљене двома силама представљају тип Сједињених Држава. Мидо-Персијско царство, Француска (Содом и Египат) и Израел са својим северним и јужним царством доприносе пророчким обележјима Сједињених Држава.

Медо-персијско царство у осмом поглављу Данила имало је два рога, и последњи рог (Персија) израстао је виши. Препознали смо овај елемент тако што смо утврдили да је Демократска странка ушла у историју пре Републиканске странке, те ће, према томе, Републиканска странка коначно бити последња од те две странке. Први републикански председник појавио се у историји као одговор на ропству наклоњен став Демократске странке, а први републикански председник објавио је Проглас о еманципацији 1863. године, што је била средина Грађанског рата у Сједињеним Америчким Државама, и година побуне за лаодикијску Цркву адвентиста седмог дана.

Последњи републикански председник предсказан је првим републиканским председником, те ће последњи председник ступити у историју усред грађанског рата између демократске странке која је за ропство и његове републиканске странке која је против ропства. Ропство које демократска странка последњих дана промовише јесте глобално ропство. Као и код првог републиканског председника, последњег републиканског председника убиће странка која је за ропство, као што је Трамп био политички убијен на покраденим изборима 2020. године. Као шести председник од времена краја 1989. године, Трамп би био најбогатији председник и узбуркао би глобалисте не само Сједињених Држава него и читавог света. Тако је, његовом објавом кандидатуре за председника 2015. године, отпочео политички грађански рат између демократске странке глобалиста за ропство и републиканске странке против ропства.

У испуњењу једанаестог поглавља Откривења, Трамп је био политички убијен на покраденим изборима 2020. године, и Демократска странка је почела да се радује на улици,

све док није постало очигледно да ће се 2022. године Трамп поново кандидовати за председника. Тада је велики страх обузео глобалисте у испуњењу једанаестог поглавља Откривења, и њихово ратовање се појачало. Сведочанство мидо-персијских рогова указује да ће последњи рог који настане (Републиканска странка) изаћи последњи и уздићи се више. Последњи републикански председник надвладаће Демократску странку.

Избори 2024. године означавају крај Демократске странке, јер они више никада неће имати другу прилику да кандидују председничког кандидата пре него што недељни закон оконча пророчку историју звери из земље. При недељном закону и Републиканска странка такође престаје. Демократска странка се завршава на изборима 2024. године, а Републиканска странка се завршава при недељном закону. Недељни закон, као крај шестог царства библијског пророштва, био је илустрован почетком звери из земље 1798. године. Првенствена пророчка одлика звери из земље јесте њено „говорење“. Године 1798, Сједињене Државе донеле су Законе о странцима и побуни, који стога представљају тип недељног закона, када Сједињене Државе проговоре као аждаја.

Од 1776. до 1798. године, Сједињене Америчке Државе, иако још не шесто царство библијског пророчанства, представљају три путоказа говора Сједињених Држава. Тај период је довео до почетка владавине звери из земље као шестог царства библијског пророчанства, те стога представља и период који води ка окончању владавине звери из земље као шестог царства. Декларација о независности из 1776. године, праћена Уставом из 1789. и Законима о странцима и побуни из 1798, представљају три путоказа у историји која води ка окончању звери из земље као шестог царства при недељном закону. Испуњење та три путоказа представљено је на различит начин у оквиру историје и Демократске и Републиканске странке.

Патриотски закон из 2001. године означава почетак одузимања независности грађанима Сједињених Држава, и био је предобличен прогласом који су истински патриоти америчке историје донели Декларацијом независности. Обележје Патриотског закона прво је од три обележја и за Републиканску и за Демократску странку.

Демократска странка окончава се на изборима 2024. године, што уводи Трампова извршна наређења, која су била предочена Законима о странцима и побуни. Извршна наређења која Трамп потом доноси нису закон о недељи, али су врста говора као аждаха, јер ће их Трамп употребити док испуњава поистовећење сестре Вајт да ће се у последњим данима појавити „активни деспотизам“. Деспотизам је реч која означава диктатуру, а она се остварује извршним наређењима која су типолошки представљена у Законима о странцима и побуни. Када Трамп спроведе своја извршна наређења, доћи ће до преокрета Пелосијевих суђења која су обележила неуспешно председниковање Бајдена.

Временски период који означава крај Демократске и Републиканске странке носи печат Алфе и Омеге, јер почетак сваког периода представља завршетак. Из тог разлога, први путоказ за Демократску странку јесте Patriot Act из 2001. године, а други путоказ јесу Пелосијева суђења која су започела 2021. године. Та суђења представљају потпуно

одбацивање Устава из 1789. године. Пелосијева суђења представљају средишњи путоказ у линији Демократске странке, који је био предзнакован када је Устав ратификовано тринаест колонија, тринаест година након 1776. године. Пелосијева суђења представљају побуну против Устава и била су предзнакована 1789. годином. Трећи путоказ за демократску линију јесте место на којем она окончава своје постојање као политичка странка.

Они се завршавају на изборима 2024. године, а када инаугурација 2025. године буде извршена, други низ Pelosi суђења биће изазван извршним уредбама, које су биле предображене Законом о странцима и побуни. Стога је трећи waymark за Демократску странку Закон о странцима и побуни из 1798. године. Период који представља крај Демократске странке почиње изборима, инаугурацијом и увођењем сатанског политичког lawfare-a, а завршава се изборима, инаугурацијом и увођењем сатанског политичког lawfare-a.

За Републиканску странку, прва прекретница јесте Патриотски закон из 2001. године, који је типолошки представљен Декларацијом о независности из 1776. године. Друга прекретница није иста као што је била друга прекретница за Демократску странку. Друга прекретница, представљена Уставом из 1789. године за демократе, била су прва Пелосијева суђења, али друга прекретница за републиканце, представљена Уставом из 1789. године, јесте Закон о странцима и побуни, који се испуњава када друго Трампово ступање на дужност буде извршено 2025. године. Како Закони о странцима и побуни из 1798. године могу представљати Устав из 1789. године?

На Трамповој другој инаугурацији, његове извршне уредбе, које су типолошки представљене Законом о странцима и побуни из 1798. године, покрећу не само други низ Пелосијевих суђења, него ти акти такође покрећу и образовање лика звери. Период образовања лика звери почиње и завршава се говорењем као аждаја. Говорење на почетку тог периода представља успостављање царских власти које су представљене као диктатура, или, како је сестра Вајт назива, „деспотизам“. Говорење као аждаја на крају периода образовања лика звери указује на то да се успоставља власт религиозних сила над политичким силама.

Декларација о независности била је објава против тираније и политичке власти краљева Европе и верске власти Римске цркве. Период образовања лика звери јесте раздобље у коме се ове две покварене силе сједињују, при чему је верска власт она која управља тим односом. У образовању, односно у сједињењу ове две силе, верска власт је та која се појављује последња и која је виша. Стога почетак тог периода представља завршетак периода. Закони о странцима и побуни из 1798. године представљају крај Демократске странке и њен су трећи путоказ, али истовремено представљају други путоказ у завршном периоду Републиканске странке. Трећи путоказ за Републиканску странку јесте наметање недеље.

За Демократску странку, три прекретнице представљене 1776, 1789. и 1798. године предочавају 2001. (1776), прва Пелосијина суђења из 2021. године (1789) и друга

Пелосијина суђења из 2025. године (1798).

За Републиканску странку, три путоказа представљена 1776, 1789. и 1798. године представљају праслику 2001. године (1776), другог Пелосијевог суђења 2025. године (1789), и закона о недељи (1798).

1776, 1789. и 1798. представљају двадесет две године, а двадесет два је симбол сједињења Божанства са човечанством. Ове три временске ознаке носе сведочанство „Истине“, јер представљају да прва и последња временска ознака поистовећују исту истину. 1776. означава успостављање независности, а 1798. означава уклањање независности. Стога оне представљају прво и последње слово јеврејског алфабета, који се састоји од двадесет два слова. Тринаесто слово је симбол побуне, и заједно та три слова — прво, тринаесто и последње — сједињена образују јеврејску реч „Истина“.

1776. представља 11. септембар 2001. године и означава почетак времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Оно означава почетак изливања позног дажда, што је временски период у којем се аждаја предаје звери за пружене услуге, пошто ће Демократска партија аждаје бити поражена од Републиканске партије звери.

Током те историје запечаћење истинског протестантског рога бива извршено у временском раздобљу када Господ по други пут пружа своју руку да сабере народ који је означен као прогнаници Израиљеви, и који ће бити подигнути као застава у време недељног закона.

Дана 18. јула 2020. године, истински протестантски рог био је расејан, а двадесет и две године после 2001, у јулу 2023. године, дело другог окупљања било је покренуто гласом који виче у пустињи. Прво окупљање одиграло се 2001. године, када је анђео из осамнаестог поглавља Откривења сишао док су се рушиле велике зграде града Њујорка. Силазак тог анђела представљао је почетак времена запечаћења, а силазак Михаила арханђела 18. јула 2020. представљао је завршетак времена запечаћења. Исус, као Алфа и Омега, увек приказује крај почетком, те стога пророчки елементи првог окупљања, које је започело 11. септембра 2001. године, представљају пророчке елементе који се јављају у другом окупљању.

Постоје три јасне илустрације другог сабирања које представљају завршну историју времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, а то су Христова историја, историја порука првог и другог анђела од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844, као и историја трећег анђела од 22. октобра 1844. па све до побуне 1863. године. Та три сведока утврђују друго сабирање сто четрдесет и четири хиљаде од јула 2023. до ускоро долазећег недељног закона. Ако из сваке историје издвојимо по један јасан елемент, налазимо доказ о улози трећег јаука.

На завршетку ексетерског таборског скупа 17. августа 1844. године, објављена је вест Поноћног поклича. Та објава представљала је објаву вести Поноћног поклича у историји сто четрдесет и четири хиљаде, јер су обе историје биле и јесу испуњење приче о десет девојака. Сестра Вајт указује да је Христов тријумфални улазак у Јерусалим представљао објаву Поноћног поклича 1844. године. Једини пут када је Христос икада јахао неку животињу био

је приликом Свог уласка у Јерусалим, а животиња коју је јахао била је магарац, који је симбол ислама. У раздобљу другог сабирања од 1844. до 1863. године, Сестра Вајт 1848. године указује да су се европски народи раздраживали, а раздраживање народа у тој историји било је извршено претњама да ће ислам наставити да доноси ратовање Европи. У свакој од три историје другог сабирања, препозната је улога ислама трећег јао.

Време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде отпочело је 11. септембра 2001. године изненадним нападом ислама трећег тешко, на савремену славну земљу Сједињених Америчких Држава. Двадесет и две године касније, 7. октобра 2023. године, ислам трећег тешко извео је изненадан напад на древну славну земљу. При ускоро долазећем закону о недељи, који је велики земљотрес из Откривења једанаест, треће тешко изненада поново долази, док још једном извршава изненадан напад на савремену славну земљу.

Побуна коју представља дословни Израил, као симбол оних који су разапели свога Месију, и три изненадна напада ислама трећег тешког јаука носе печат „Истине“. Порука која запечаћује сто четрдесет и четири хиљаде извршава дело другог окупљања Божјег народа последњих дана у раздобљу када су активности ислама трећег тешког јаука на делу.

Пророчки период представљен као „друго сакупљање“ јасно поистовећује одређене пророчке периоде који сачињавају целокупну историју „другог сакупљања“. Христов силазак после Свога васкрсења означава почетак Његовог дела сакупљања оних који су били расејани на крсту.

Тада им рече Исус: Сви ћете се ви ове ноћи саблазнити о мене; јер је написано: Ударићу пастира, и овце стада разбећи ће се. Матеј 26:31.

После три дана у гробу, Христос је сишао к ученицима, започевши четрдесетодневно раздобље личне поуке, за којим је уследило десетодневно раздобље уједињења и молитве уочи изливања Светога Духа без мере на Педесетницу.

Прву књигу написах, о Теофиле, о свему што Исус поче и творити и учити, до дана када би узнесен, пошто је кроз Светога Духа дао заповести апостолима које беше изабрао; којима се и показа жива по страдању своје многим непобитним доказима, јављајући им се четрдесет дана и говорећи о ономе што се тиче царства Божјега. И сабравши се с њима, заповеди им да не одлазе из Јерусалима, него да чекају обећање Очево, „које“, рече, „чусте од мене. Јер Јован је заиста крштавао водом; а ви ћете се крстити Духом Светим не много дана одавде.“ А они, дакле, сабравши се, питаху га говорећи: „Господе, хоћеш ли у ово време опет успоставити царство Израилу?“ А он им рече: „Није ваше знати времена или рокове које Отац задржа у својој власти. Него ћете примити силу када Свети Дух сиђе на вас; и бићете ми сведоци и у Јерусалиму, и по свој Јудеји, и Самарији, и све до краја земље.“ И кад ово рече, док су они гледали, би узнесен; и облак га узе испред очију њихових.... И кад се наврши дан Педесетнице, сви беху једнодушно на једном месту. И одједном настаде хука с неба као дување силнога ветра, и испуни сву кућу где сеђаху. Дела 1:1–9, 2:1, 2.

Током четрдесет дана, праћених са десет дана током којих су ученици требало да „чекају“ на обећање Очево, Христос је по други пут сабирао Своје ученике. Период чекања у Јерусалиму јесте симбол времена одлагања, у сагласју са временима одлагања из двадесет пете главе Јеванђеља по Матеју и друге главе Авакума. Христос цео тај период одређује као отпочет радом Илије, када је Јован крштавао, а цео период окончао се крштењем Светим Духом на Педесетницу. Крштење је симбол смрти, погребња и васкрсења, те је стога средишњи путоказ у читавом том раздобљу био крст, јер читаво то раздобље носи обележје „Истине“.

Читаво раздобље почиње Христовим крштењем од стране Јована, када је Свети Дух сишао у обличју голуба. Тада је отпочело дело сабирања ученика који су имали да буду темељ хришћанског храма. На крају тог раздобља Христос по други пут сабира Своје ученике, а раздобље другог сабирања представља понављање раздобља првог сабирања, јер Христос крај једне ствари приказује њеним почетком.

Крст је био предображен Христовим крштењем, а оба догађаја започела су дело сабирања ученика. Путоказ који означава почетак и свршетак представља смрт, погребње и васкрсење. После васкрсења, четрдесет дана кушања у пустињи представљало је четрдесет дана поуке након Његовог силаска к ученицима. Тих четрдесет дана обоје представљају једну основну истину коју Исус изражава речима: „Писано је: Неће човек живети о самом хлебу, него о свакој речи која излази из уста Божјих.“

U tom vremenskom razdoblju Isus je učenicima otkrio sve što su proroci posvedočili o Hristu, označivši tako to razdoblje kao otvaranje Njegove proročke Reči.

И гле, двојица од њих иђаху тога истог дана у село по имену Емаус, које беше удаљено од Јерусалима око шездесет стадија. И разговараху међу собом о свему овоме што се догодило. И догоди се, док они разговараху и расуђиваху, да се сам Исус приближи и пође с њима. Али њихове очи беху задржане да га не познаду.... Тада им рече: О безумни и срца спора да верујете свему што су пророци говорили! Није ли требало да Христос пострада ово, и да уђе у славу своју? И почевши од Мојсија и свих пророка, протумачи им у свим Писмима оно што се односило на њега. И приближише се селу у које иђаху; а он се учини као да би хтео поћи даље. Али га они задржаше, говорећи: Остани с нама, јер је предвече и дан је већ на измаку. И уђе да остане с њима. И догоди се, кад седе с њима за трпезу, да узе хлеб, благослови га, преломи и даде им. И отворише им се очи, те га познаше; и ишчезе им из вида. Лука 24:13–16, 26–31.

Христос је остао с ученицима који нису препознали ко је Он, све док им није отворио очи, „и почевши од Мојсија и свих пророка, протумачи им у свим Писмима оно што се односило на Њега“. Њихове очи биле су отворене када им је дат „хлеб“ да једу. После четрдесет дана Христос се узнео на небо и „ишчезе испред њихових очију“, као што је учинио и с ученицима из Емауса на почетку четрдесет дана поуке. Тада су започели десет дана припреме за Педесетницу, што представља слику скорог доласка недељног закона.

При великом земљотресу, који је закон о недељи, треће тешко ислама долази брзо, а ислам је Исаијин „силан” „источни ветар”, то јест Језекиљев дах који долази од Јованова четири ветра, који су задржани током запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

Када сто четрдесет и четири хиљаде буду запечаћени, тада се пуштају четири ветра, и „уједанпут постаде хука с неба као дување силнога ветра, и напуни сву кућу“. Ислам трећег тешко удара „изненада“ и неочекивано, и производи „звук с неба“ који је седма труба, која означава када се свршава тајна Божја; а тајна Божја се свршава за сто четрдесет и четири хиљаде онда када се Божанство (изливање Светога Духа) трајно сједини са човечанством, и Господ изненада долази у Свој храм (кућу у којој су ученици били сабрани) и ступа у савез са сто четрдесет и четири хиљаде.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Господ жели да се попнемо на гору — непосредније у Његово присуство. Приближавамо се кризи која ће, више него икада раније од постанка света, захтевати потпуно посвећење свакога ко је призвао Христово име.

„Пробуђење истинске побожности међу нама највећа је и најхитнија од свих наших потреба. Морамо имати свето помазање од Бога, крштење Његовим Духом; јер је то једино делотворно средство у ширењу свете истине. Божји Дух је тај који оживљава беживотне способности душе да цене небеске ствари и привлачи осећања ка Богу и истини.

„Наша је предност да Бога држимо за Његову реч. Када је Исус био наумио да остави своје ученике, да се узнесе на небо, поверио им је задатак да носе јеванђеоску поруку свим народима, језицима и племенима. Рекао им је да остану у Јерусалиму док се не обуку у силу с висине. То је било неопходно за њихов успех. Свето помазање морало је доћи на слуге Божје. Сви који су у потпуности били поистовећени као Христови ученици и удружени с апостолима као јеванђелисти, окупили су се у Јерусалиму. Одбацили су све разлике. Једнодушно су истрајавали у молитви и усрдном мољењу, да би примили испуњење обећања о Светоме Духу; јер требало је да проповедају јеванђеље у показивању Духа и у сили Божјој. То је било време велике опасности за Христове следбенике. Били су као овце усред вукова, ипак су били пуни храбрости, јер је Христос васкрсао из мртвих, открио им се и обећао им посебан благослов који ће их оспособити да пођу и проповедају Његово јеванђеље свету. Они су у ишчекивању чекали испуњење Његовог обећања и молили се с нарочитом усрдношћу.“

„То је управо пут којим треба да иду они који узимају удела у делу објављивања Господњег доласка на облацима небеским; јер народ треба припремити да опстане у велики дан Божји. Иако је Христос дао обећање својим ученицима да ће примити Светога Духа, то није уклонило неопходност молитве. Они су се молили још усрдније; једнодушно су истрајавали у молитви. И они који су сада заузети свечаним делом припремања народа за долазак Господњи, такође треба да истрајавају у молитви. Рани ученици били су једнодушни. Нису имали никаква нагађања, никакву знатижељну теорију коју би износили о томе како ће доћи обећани благослов. Били су једно у вери и

духу. Били су сложни.“

„Одбаците сваку сумњу. Отпустите своје страхове, стекните искуство које је имао Павле када је узвикнуо: ‘Са Христом се разапех; а живим — не више ја, него Христос живи у мени; а што сад живим у телу, вером живим Сина Божјега, који ме заволе и предаде себе за мене.’ [Galatians 2:20.] Предајте све Христу, и нека ваш живот буде сакривен с Христом у Богу. Тада ћете бити сила на добро. Један ће гонити хиљаду, а двојица ће натерати у бег десет хиљада.” Gospel Workers, 369–371.